

Sygn. akt II K 585/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 luty 2018 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący **SSR Roman Chorab**

Protokolant Edyta Mytych

przy udziale Prokuratora – Marka Śledziony

po rozpoznaniu w dniu 26.02.2018 r.

sprawy **J. P. (1)**

urodz. (...) w L.

syna J. i I. z. d. D.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 2 października 2017 roku w S. w powiecie (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał amunicję w postaci: 11 szt. amunicji sportowej bocznego zapłonu, kaliber 5,6 mm, 2 szt. amunicji myśliwskiej do broni gładko lufowej, kaliber 16, 1 szt. amunicji myśliwskiej do broni gładko lufowej, kaliber 16, 1 szt. amunicji myśliwskiej do broni gładko lufowej, kaliber 12, 6 szt. amunicji myśliwskiej do broni gładko lufowej, kaliber 16, 7 szt. amunicji myśliwskiej do broni gładko lufowej, kaliber 16, 1 szt. amunicji pistoletowej gazowej, kaliber 8 mm, 1 szt. amunicji pistoletowej 9 mm Makarov, 2 szt. amunicji hukowej do pistoletu, kaliber 11 mm.

tj. o czyn z art. 263 § 2 kk.

2. w okresie od stycznia do dnia 2 października 2017 roku w S. w powiecie (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad ojcem J. P. (2) oraz rodzeństwem B. i R. P. w ten sposób, że w miejscu zamieszkania wywoływał awantury, w trakcie których wyzywał pokrzywdzonych, groził uszkodzeniem ciała, pozbawieniem życia, spalaniem dobytku, naruszał nietykalność cielesną siostry, a w dniu 2 października zdemolował garaż i podpalił szopę,

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk.

I. oskarżonego J. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów w pkt. 1 i 2 części wstępnej wyroków i za to na podstawie art. 263 § 2 kk za czyn opisany w pkt. 1, a na podstawie art. 207 § 1 kk za czyn opisany w pkt. 2 wymierza mu kary po 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone oskarżonemu J. P. (1) w pkt. I kary pozbawienia wolności i wymierza mu łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 41a § 2 i 3a i 4 kk orzeka wobec J. P. (1) nakaz okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi - siostrą B. P., ojcem J. P. (2) i bratem R. P. na okres 2 (dwóch) lat, oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego J. P. (2) w tym okresie na odległość nie mniejszą niż 50 metrów;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu J. P. (1) kary pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania od dnia 02.10. 2017 r. do dnia 26.02.2018 r. ;

V. na podstawie art. 44 § 6 kk, orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci: amunicji sportowej , bocznego zapłonu kaliber 5,6 mm - 11 szt. , amunicji myśliwskiej (koloru niebieskiego) do broni gładkolufowej kaliber 16 mm produkcji polskiej (amunicja typu brenecka) – 2 szt. , amunicji myśliwskiej (koloru niebieskiego) do broni gładkolufowej kaliber 16 mm produkcji polskiej (amunicja typu śrut) – 1 szt., amunicja myśliwskiej (koloru pomarańczowego) do broni gładkolufowej kaliber 16 mm produkcji polskiej (amunicja typu śrut) – 1 szt., amunicji myśliwskiej (koloru czerwonego) do broni gładkolufowej, kaliber 16 mm produkcji polskiej – 6 szt. , amunicji myśliwskiej (koloru pomarańczowego) do broni gładkolufowej kaliber 16 mm produkcji czeskosłowackiej – 7 szt., amunicji pistoletowej gazowej kaliber 8 mm - 1 szt., amunicji pistoletowej kaliber 9 mm, M. 1 szt. ,amunicji hukowej do pistoletu, kaliber 11 mm – 2 szt. zapisanych pod nr Drz. 283-291 / 17 , oraz 89/17 księgi przechowywanych przedmiotów na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk. i art. 17 ust. 1 ustawy z dn. 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego J. P. (1) od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa oraz nie wymierza mu opłaty;

VII. zasądza od skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. M. kwotę 720 zł tytułem obrony z urzędu oskarżonego J. P. (1) oraz kwotę 165 ,60 zł tytułem podatku VAT.

Sygn. akt II K 585/17

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

J. P. (1) w chwili obecnej jest niespełna 44 – o letnim stałym mieszkańcem miejscowości S. pod nr 116 , w gminie L. , powiatu (...), nie posiadającym stałej pracy. J. P. (1) był już w przeszłości dwukrotnie karany sądownie za popełnienie kilku przestępstw umyślnych.

(dowód: dane osobowe oskarżonego J. P. (1) – k. 39, k. 202 v ; zapytanie o karalność dot. oskarżonego J. P. (1) - k. 76).

J. P. (1) pod wskazanym adresem , w miejscowości S. 116 , zamieszkuje wraz ze swoim ojcem J. P. (2) i rodzeństwem – siostrą B. P. i bratem R. P.. W styczniu 2017 r. J. P. (1) po odbyciu kolejnej kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym powrócił do miejsca swojego zamieszkania w S..

(dowód: zeznania pokrzywdzonej B. P. – k. 17-18 , k. 203; zeznania pokrzywdzonego J. P. (2) – k. 29-32 , k. 203 v).

Będąc na wolności , po opuszczeniu zakładu karnego , J. P. (1) ponownie zaczął nadużywać alkoholu pod wpływem którego w okresie od stycznia 2017 r. do 2 października 2017 r. znęcał się psychicznie i fizycznie nad ojcem J. P. (2) oraz rodzeństwem B. i R. P. w ten sposób, że w miejscu zamieszkania wywoływał awantury , w trakcie których wyzywał pokrzywdzonych , groził uszkodzeniem ciała , pozbawieniem życia , spaleniem dobytku , naruszał nietykalność cielesną siostry.

(dowód: notatka urzędowa – k. 1 , k. 5 ; wyjaśnienia oskarżonego J. P. (1) –k.45-46 k. 49 , k.202 v ; zeznania pokrzywdzonej B. P. – k. 17-18 , k. 203; zeznania pokrzywdzonego J. P. (2) – k. 29-32 , k. 203 v ; zeznania świadków : A. R. – k. 25-26 , k. 203v-204 , A. G. (1)- k. 113-114 , k. 204v-205).

W dniu 2 października 2017 r. J. P. (1) ponownie od samego rana spożywał alkohol. Kiedy zaś alkohol ten skończył mu się poszedł do sklepu w którym pracuje jego siostra B. , aby dała mu ona kolejny alkohol na tzw. „kreskę” gdyż nie miał pieniędzy. Kiedy B. P. odmówiła mu podania alkoholu J. P. (1) udał się do miejsca swojego zamieszkania , następnie wszedł do garażu i podpalił znajdujące się w tym garażu (który znajduje się obok budynku mieszkalnego)

stare ubrania i poszedł do domu , do swojego pokoju. Po chwili będący również w domu ojciec oskarżonego – J. P. (2) zauważył dym na podwórzu , a kiedy wszedł z domu buchający ogień z garażu , ogień ten ugasił jednak używając do tego wiader z wodą. Na miejsce zostali wezwani funkcjonariusze policji , którzy dokonali zatrzymania J. P. (1) będącego pod znacznym wpływem alkoholu.

(dowód: protokół zatrzymania osoby – k. 2 ; protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 3 ; zeznania pokrzywdzonej B. P. – k. 17-18 , k. 203; zeznania pokrzywdzonego J. P. (2) – k. 29-32 , k. 203 v ; zeznania świadków : A. R. – k. 25-26 , k. 203v-204 , A. G. (1)- k. 113-114 , k. 204v-205 ; M. W. – k. 109-110 i k. 204 v ; notatka urzędowa – k. 1).

Po zatrzymaniu oskarżonego J. P. (1) przez funkcjonariuszy policji , kiedy został on już zabrany z miejsca zamieszkania, do jego pokoju udał się jego brat - R. P. sprawdzić czy jego brat J. nie posiada tam narkotyków w związku z faktem , iż w jego ocenie niejednokrotnie J. P. (1) zachowywał się irracjonalnie. Będąc w pokoju brata R. P. w wersalce na której sypiał J. P. (1) znalazł pojemnik z kilkudziesięcioma sztukami różnej amunicji. Powyższa amunicja została niezwłocznie przekazana funkcjonariuszowi policji w osobie R. J. , który z polecenia dyżurnego KPP. w L. udał się do miejsca zamieszkania J. P. (1).

Po szczegółowych oględzinach znalezionej w pokoju J. P. (1) amunicji okazało się , że jest jej łącznie 39 sztuk w postaci :

amunicji sportowej , bocznego zapłonu kaliber 5,6 mm - 11 szt. , amunicji myśliwskiej (koloru niebieskiego) do broni gładkolufowej kaliber 16 mm produkcji polskiej (amunicja typu brenecka) – 2 szt. , amunicji myśliwskiej (koloru niebieskiego) do broni gładkolufowej kaliber 16 mm produkcji polskiej (amunicja typu śrut) – 1 szt., amunicji myśliwskiej (koloru pomarańczowego) do broni gładkolufowej kaliber 16 mm produkcji polskiej (amunicja typu śrut) – 1 szt., amunicji myśliwskiej (koloru czerwonego) do broni gładkolufowej, kaliber 16 mm produkcji polskiej – 6 szt. , amunicji myśliwskiej (koloru pomarańczowego) do broni gładkolufowej kaliber 16 mm produkcji czeskosłowackiej – 7 szt., amunicji pistoletowej gazowej kaliber 8 mm - 1 szt., amunicji pistoletowej kaliber 9 mm, M. 1 szt. i amunicji hukowej do pistoletu, kaliber 11 mm – 2 szt.

dowód: protokół zatrzymania rzeczy – k. 10-15 ; protokół oględzin – k. 37- 38 ; materiał pogładowy – k. 36 ; wykaz dowodów i śladów kryminalistycznych – k. 72 ; zeznania świadka R. J. k. - 105-106 i k.204).

Z uwagi na fakt , że J. P. (1) podawał , że leczy się na nerwicę , że wielokrotnie mówił i wykrzykiwał w miejscu zamieszkania niezrozumiałe słowa , został on przebadany na potrzeby niniejszej sprawy przez biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa. Ze sporządzonej przez nich opinii sądowo – psychiatrycznej – wniosków końcowych wynika , że J. P. (1) nie jest osobą chorą psychicznie , ani upośledzoną umysłowo , a stwierdzono u niego uzależnienie od alkoholu , cechy uszkodzenia (...), osobowość nieprawidłową oraz halucynozę w wywiadzie pozostające bez znaczenia w ocenie poczytalności tempore criminis. W związku z czym J. P. (1) tempore criminis nie miał zniesionej całkowicie , ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznawania znaczenia zarzucanych mu czynów , ani pokierowania swoim postępowaniem.

(dowód: opinia sądowo- psychiatryczna- k. 90-95).

Jak już wcześniej zostało nadmienione J. P. (1) w przeszłości był karany sądownie za przestępstwa umyślne i odbywał kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym.

(dowód: zapytanie o karalność dotyczące osoby oskarżonego J. P. (1) – k. 75-76 , odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 21.08.2012 r. sygn. akt II K 353/12 – k. 81-82 ; Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w L. z dnia 14.03.2013 r. sygn. akt VII K 51/13 – k. 78-79).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym , J. P. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W złożonych wyjaśnieniach podał , że odnośnie amunicji to nie pamięta , żeby taką posiadał , nie wie skąd ją wziął brat , bo on do swojej wersalki nie zaglądał ze dwadzieścia lat. Amunicja mogła należeć do jego

dziadka, który był myśliwym w C.. Odnośnie znęcania wyjaśnił, że on nad rodziną się nie znęcał, dochodziło jedynie do kłótni na tle alkoholu, gdyż siostra i ojciec nie chcą z nim pić twierdząc, że po alkoholu jest agresywny. On natomiast jak wypije to rzeczywiście wszystko go denerwuje, nie wie jak to odreagować i na przykład po pijanemu porozbijał meble, szyby i lustra w swoim pokoju. Ojciec, siostra i brat wyzywają go od alkoholików i nierobów, każą mu się pakować i „wyp...” z domu. Garażu nie podpalał, gdyż w tym dniu od rana był pijany i położył się spać, a obudziły go wrzaski brata i wtedy dopiero zobaczył, że coś dymi się z garażu (k. 45-46 i k. 49).

Bezpośrednio przed Sądem, przesłuchany w charakterze oskarżonego, J. P. (1), również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że wszystko co miał powiedzieć powiedział już w postępowaniu przygotowawczym (k. 202 v).

Sąd zważył co następuje:

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności do oceny wyjaśnień oskarżonego J. P. (1) należy wskazać, że te wyjaśnienie na wiarygodność nie zasługują w części gdzie przyznawał się on do stawianych mu zarzutów.

J. P. (1) wprawdzie na początku wyjaśnień nie przyznał się do zarzucanych mu czynów niemniej jednak w treści dalszych wyjaśnień potwierdził, że alkohol spożywa często, że po alkoholu jest nerwowy, wszystko go denerwuje, do tego stopnia, że potrafi niszczyć rzeczy domowego użytku, które ma akurat pod ręką. Potwierdza przy tym, że członkowie rodziny z tego powodu, że pod wpływem alkoholu jest agresywny robią mu wyrzuty.

W związku z tym, Sąd doszedł do przekonania, że nie przyznawanie się oskarżonego J. N.-P. do stawianych mu zarzutów nie może być uznane za wiarygodne.

Sąd doszedł do takiego przekonania, dokonując oceny wyjaśnień osk. J. P. (1) łącznie z oceną mocy dowodowej pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Pozostały zaś materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań – pokrzywdzonych B. P., J. P. (2), świadków w osobach A. R., A. G. (2), M. W. i R. J., oraz dowodów z dokumentów w całości potwierdzają słuszność stawianych oskarżonemu J. P. (1) zarzutów.

Podkreślenia wymaga to, że treści zeznań pokrzywdzonych B. P., J. P. (2) jest pełna, jasna i logiczna, a wraz z pozostałymi dowodami tj. zeznaniami świadków i dowodami z dokumentów wzajemnie się potwierdza i uzupełnia tworząc jedną logiczną całość będącą istotą niniejszej sprawy. Wskazać również należy, iż pokrzywdzeni w tej sprawie są najbliższą rodziną J. P. (3) (siostra i ojciec) i z reguły z tego powodu do zeznań takich osób należy podchodzić z dużą dozą ostrożności, gdyż świadkowie ci raczej próbują umniejszać winę swoich bliskich, niż pograżać ich niekorzystnymi zeznaniami. Tymczasem w tej sprawie, w ocenie Sądu ani J. P. (2), ani B. P. nie bronili swojego bliskiego członka rodziny i złożyli zeznania zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Trudno też przyjąć aby funkcjonariusze policji w tej sprawie, z nie wiadomo jakich powodów zeznawać by mieli na korzyść pokrzywdzonych, a przeciwko J. P. (1). Sąd nie znalazł również podstaw aby zakwestionować zeznania świadka A. R..

Trudno też dać wiarę J. P. (1) co do tego, że nie był on w posiadaniu przedmiotowej amunicji, skoro znajdowała się ona w jego łóżku. Nie sposób bowiem przyjąć, aby brat J. P. (1) zachował się w tak wyrafinowany sposób, że posiadając te amunicję ujawnił ją akurat w momencie, tuż po zatrzymaniu J. P. (1) przez policję. Równie dobrze mógłby powiadomić policję w każdym innym czasie pod nieobecność osk. J. N. – P. twierdząc, że znalazł ją w łóżku brata.

Brak było również jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania opinii sądowo - psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych psychiatrów i biegłego psychologa, a dotyczącej osoby J. P. (1).

Dokonując zatem całościowej oceny materiału dowodowego, należy stwierdzić, iż wyjaśnienia oskarżonego J. P. (1) w części gdzie nie przyznaje się on do stawianych mu zarzutów, są całkowicie niewiarygodne, zaś zebrany w sprawie materiał dowodowy i omówiony powyżej wskazuje jednoznacznie, że oskarżony ten dopuścił się zarzucanych mu czynów.

Należy zatem wskazać, że oskarżony J. P. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 207 § 1 kk. w ten sposób, że :

- w okresie od stycznia do dnia 2 października 2017 roku w S. w powiecie (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad ojcem J. P. (2) oraz rodzeństwem B. i R. P. w ten sposób, że w miejscu zamieszkania wywoływał awantury , w trakcie których wyzywał pokrzywdzonych , groził uszkodzeniem ciała , pozbawieniem życia , spaleniem dobytku , naruszał nietykalność cielesną siostry, a w dniu 2 października zdemolował garaż i podpalił szopę,

Nadto oskarżony J. P. (1) swoim zachowaniem dopuścił się przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. w ten sposób , że :

- w dniu 2 października 2017 roku w S. w powiecie (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał amunicję w postaci: 11 szt. amunicji sportowej bocznego zapłonu, kaliber 5,6 mm, 2 szt. amunicji myśliwskiej do broni gładko lufowej, kaliber 16, 1 szt. amunicji myśliwskiej do broni gładko lufowej, kaliber 16, 1 szt. amunicji myśliwskiej do broni gładko lufowej, kaliber 12, 6 szt. amunicji myśliwskiej do broni gładko lufowej, kaliber 16, 7 szt. amunicji myśliwskiej do broni gładko lufowej, kaliber 16, 1 szt. amunicji pistoletowej gazowej, kaliber 8 mm, 1 szt. amunicji pistoletowej 9 mm M., 2 szt. amunicji hukowej do pistoletu, kaliber 11 mm.

W ocenie Sądu , żadnej wątpliwości nie mogą budzić, kwalifikacje prawne obydwu zarzucanych osk. J. P. (1) przestępstw.

Nie może przecież budzić wątpliwości , to że przestępstwo z art. 207 § 1 kk. m.in. polega na działaniu polegającym na umyślnym zadawaniu dolegliwych cierpień moralnych , powtarzających się , rozciągniętych w czasie (w tym związanych ze znieważaniem słowami obraźliwymi osób pokrzywdzonych , różnorakimi groźbami , niszczeniem mienia). Istotnym również jest , że przy ocenie takiego rodzaju zachowania decyduje subiektywny punkt widzenia , nie zaś osąd samego sprawcy.

Mając zatem na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy właśnie w taki sposób zachowywał się oskarżony J. P. (1) próbujący przy tym zrzucić odpowiedzialność za swoje zachowanie na członków swojej najbliższej rodziny.

Kwalifikacja z przepisu art. 263 § 2 kk. , także nie może budzić , w ocenie Sądu , żadnych wątpliwości i uzasadniona jest z kolei tym , że przedmiotowa amunicja została znaleziona w pokoju który zajmował wyłącznie J. P. (1) , mało tego była ona w łóżku – wersalce na którym sypiał oskarżony J. N. – P. i nie miał on na nią stosownego zezwolenia.

Przy wymiarze kary , Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno obciążających, jak i łagodzących dotyczących osoby sprawcy – J. P. (1). Z tym, że podkreślić należy, iż w ocenie Sądu w zdecydowanej większości były to okoliczności obciążające, do których należy zaliczyć:

uprzednią dwukrotną karalność oskarżonego w przeszłości ale karalność za kilkanaście przestępstw umyślnych w wyniku której J. P. (1) odbywał karę pozbawienia wolności w warunkach zamkniętego zakładu karnego.

Za jedyną zaś okoliczność łagodzącą , o ocenie Sądu , należało uznać to, że oskarżony J. P. (1) w czasie prowadzonego wobec niego postępowania karnego nie utrudniał go w sposób bezprawny.

Łącząc wyżej wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk. Sąd uznał , że wymierzenie oskarżonemu J. P. (1) za czyn opisany w pkt I części wstępnej wyroku , na podstawie art. 263 § 2 kk. , a za czyn opisany w pkt. II części wstępnej orzeczenia , na podstawie art. 207 § 1 kk. karę pozbawienia wolności w wymiarze po osiem miesięcy , jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów – przy czym spełni w stosunku do oskarżonego J. P. (1) rolę wychowawczą i zapobiegawczą , czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk., art. 86 § 1 kk. wymierzone oskarżonemu J. P. (1) w pkt. I części skazującej wyroku, kary pozbawienia wolności Sąd połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymierzaniu kary łącznej, Sąd przyjął zasadę asperacji, gdyż z jednej strony czyny popełnione przez osk. J. P. (1) zostały popełnione w zasadzie w jednym czasie, z drugiej zaś strony czyny których dopuścił się oskarżony J. P. (1) stanowią zupełnie różne przestępstwa.

Orzekając o wymiarze kary, Sąd wziął także pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego J. P. (1), jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, a także zachowanie się oskarżonego po jego popełnieniu. Zważywszy, zatem na uprzednią karalność osk. J. P. (1) za szereg przestępstw i to za przestępstwa podobne, nie sposób było uznać, że zachodzi wobec niego pozytywna prognoza w zachowaniu się na przyszłość i skorzystania tym samym z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności z art. 69 kk.

Wprost przeciwnie niniejsza sprawa wykazała, że proces resocjalizacji osk. J. P. (1), w dalszym ciągu nie osiągnął wobec jego osoby, swojego podstawowego celu jakim było zapobieżenie popełnienia przestępstwa przez oskarżonego w przyszłości. Stąd też proces jego resocjalizacji musi być w dalszym ciągu kontynuowany w warunkach zamkniętego zakładu karnego.

Sąd na podstawie art. 41a § 2 i 3a i 4 kk. orzekł wobec J. P. (1) nakaz okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi - siostrą B. P., ojcem J. P. (2) i bratem R. P. na okres 2 (dwóch) lat, oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego J. P. (2) w tym okresie, na odległość nie mniejszą niż 50 metrów, wobec obligatoryjnego brzmienia powyżej cytowanych przepisów.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu J. P. (1) kary pozbawienia wolności, Sąd zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 02.10. 2017 r. do dnia 26.02.2018 r. gdyż w tym okresie był on tymczasowo aresztowany w niniejszej sprawie.

Na podstawie art. 44 § 6 kk., Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci: amunicji sportowej, bocznego zapłonu kaliber 5,6 mm - 11 szt., amunicji myśliwskiej (koloru niebieskiego) do broni gładkolufowej kaliber 16 mm produkcji polskiej (amunicja typu brenecka) – 2 szt., amunicji myśliwskiej (koloru niebieskiego) do broni gładkolufowej kaliber 16 mm produkcji polskiej (amunicja typu śrut) – 1 szt., amunicja myśliwskiej (koloru pomarańczowego) do broni gładkolufowej kaliber 16

mm produkcji polskiej (amunicja typu śrut) – 1 szt., amunicji myśliwskiej (koloru czerwonego) do broni gładkolufowej, kaliber 16 mm produkcji polskiej – 6 szt., amunicji myśliwskiej (koloru pomarańczowego) do broni gładkolufowej kaliber 16 mm produkcji czeskosłowackiej – 7 szt., amunicji pistoletowej gazowej kaliber 8 mm - 1 szt., amunicji pistoletowej kaliber 9 mm, M. 1 szt., amunicji hukowej do pistoletu, kaliber 11 mm – 2 szt. zapisanych pod nr Drz. 283-291 / 17, oraz 89/17 księgi przechowywanych przedmiotów na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie skoro oskarżony J. P. (1) nie miał na wskazaną amunicję stosownego zezwolenia.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk. i art. 17 ust. 1 ustawy z dn. 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd zwolnił oskarżonego J. P. (1) od ponoszenia kosztów sądowych i obciążył nimi Skarb Państwa oraz nie wymierzył mu opłaty, skoro oskarżony ten nie posiada żadnego majątku, nie posiada stałej pracy i będzie musiał odbywać kolejną karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym gdzie jego możliwości finansowo – dochodowe z pewnością zostaną ograniczone do minimum.

Wreszcie, Sąd na podstawie § 17 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. M. kwotę 720 zł tytułem obrony z urzędu oskarżonego J. P. (1) oraz kwotę 165,60 zł tytułem podatku VAT.